

14^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ & ΕΥΛΟΥ (UITBB)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ & ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ, ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΣΟΥΛΑ

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι,

Από τη θέση του Προέδρου της Ομοσπονδίας Οικοδόμων θέλω ξανά να σας ευχαριστήσω για τη συμμετοχή σας στο 14^ο Συνέδριο της Διεθνούς Ομοσπονδίας των Οικοδόμων και της Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας.

Θεωρούμε τιμή για την οργάνωσή μας να φιλοξενήσει ένα τόσο σημαντικό γεγονός σε μια περίοδο ιδιαίτερα κρίσιμη για την εργατική τάξη.

Επίσης, είναι τιμή για μας αυτό το Συνέδριο, γιατί ενισχύει το κύρος και ανεβάζει τον πήχη των απαιτήσεων για την Ομοσπονδία μας, που είναι η μεγαλύτερη Ομοσπονδία σ' όλη τη χώρα, με 200 χιλιάδες περίπου μέλη, 170 συνδικάτα, εκατοντάδες σωματεία και εργοταξιακές επιτροπές σε χώρους δουλειάς.

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι,

Στη χώρα μας ο κλάδος της οικοδομής και τα συναφή επαγγέλματα αποτελούν ένα σοβαρό οικονομικό τομέα της παραγωγικής διαδικασίας.

Στην Ελλάδα, τα τελευταία 15 χρόνια, η οικοδομική δραστηριότητα και ο κατασκευαστικός τομέας εμφανίζουν μια σταθερή ανοδική πορεία. Σ' αυτό συνετέλεσαν, τα μεγάλα έργα που έγιναν για τους Ολυμπιακούς αγώνες του 2004, η κατασκευή μεγάλων οδικών αξόνων, η κατασκευή ξενοδοχειακών μονάδων κυρίως σε τουριστικές και νησιωτικές περιοχές, η κατασκευή κατοικιών από μικρούς ή μεγάλους κατασκευαστές.

Την περίοδο αυτή έχουμε σημαντική αύξηση των κερδών του κατασκευαστικού κεφαλαίου, που στηρίχτηκε κυρίως στην αύξηση της εντατικοποίησης της δουλειάς.

Είναι χαρακτηριστικό, ότι το μέσο προϊόν ανά εργαζόμενο στις κατασκευές εκτινάχθηκε από 25 χιλιάδες ευρώ το 1997 σε 44 χιλιάδες ευρώ το 2004. Και μόνο αυτό το στοιχείο φανερώνει την ένταση του βαθμού εκμετάλλευσης.

Αυτό το αποτέλεσμα είναι απόρροια της πολιτικής που άσκησε στη χώρα μας η σοσιαλδημοκρατία, που διευκόλυνε την κερδοφορία των μονοπωλιακών ομίλων, επιτάχυνε τη τάση συγκέντρωσης και συγκεντροποίησης κεφαλαίου στον κλάδο. Την ίδια πολιτική ακολουθεί και η σημερινή κυβέρνηση των νεοφιλελεύθερων.

Ενώ λοιπόν οι δείκτες του κατασκευαστικού και οικοδομικού τομέα μεγαλώνουν, ενώ τα κέρδη τους έχουν στην κυριολεξία εκτιναχθεί, από την άλλη οι δείκτες που αποτυπώνουν το επίπεδο ζωής των εργαζόμενων στον κλάδο συνεχώς συρρικνώνονται. Αποτέλεσμα της γενικότερης επίθεσης που δέχεται σήμερα η εργατική τάξη, τόσο στην Ελλάδα, όσο και γενικότερα.

Οι Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, που υπογράφει η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, είναι στα όρια της εισοδηματικής πολιτικής της κυβέρνησης, με αποτέλεσμα να ακολουθούν και οι κλαδικές συμβάσεις.

Στην χώρα της οικοδομής, κάτω από τη σκληρή διαπραγμάτευση της Ομοσπονδίας μας, καταφέραμε φέτος να υπογράψουμε σύμβαση με αύξηση 7%. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι το μεροκάματο σήμερα στην οικοδομή μπορεί να καλύψει τις σύγχρονες ανάγκες των οικοδόμων.

Οι εργασιακές σχέσεις δέχονται κι αυτές την επίθεση των εργοδοτών και της κυβέρνησης. Ασκείται πίεση στους εργαζόμενους για παραβίαση του ωραρίου, παράνομη υπερωριακή απασχόληση και ορισμένες φορές απλήρωτη.

Τα εργατικά ατυχήματα στον κλάδο παραμένουν σε υψηλά επίπεδα, αποτέλεσμα της εντατικοποίησης της δουλειάς από τους εργοδότες, των ελλিপών μέτρων υγιεινής και ασφάλειας, της ασοδοσίας που τους παρέχουν όλες οι κυβερνήσεις.

Στο στόχαστρο του κεφαλαίου βρίσκονται οι συνδικαλιστικές, δημοκρατικές ελευθερίες, όχι μόνο των οικοδόμων, αλλά γενικότερα της εργατικής τάξης, μέσον για να περάσουν τα αντεργατικά και αντιλαϊκά τους μέτρα.

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι,

Ενώ συμβαίνουν όλα αυτά ο εργαζόμενος καλείται να πληρώσει πανάκριβα τη στέγαση της οικογένειάς του, είτε αγοράζει το σπίτι, είτε το νοικιάζει. Πληρώνει πανάκριβα την παιδεία, την υγεία, αποτέλεσμα της ελλιπούς δημόσιας από τη μια και της άνθισης της ιδιωτικής από την άλλη.

Δεν υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία ότι ο ανταγωνισμός του κεφαλαίου, η κούρσα για περισσότερα κέρδη οδηγούν στην κατάργηση δικαιωμάτων, στην εφαρμογή ακόμα πιο σκληρών μέτρων ενάντια στους εργαζόμενους.

Ο καπιταλισμός δεν μπορεί να δώσει λύση στα προβλήματα της εργατικής τάξης, αντίθετα η μακροήμερευσή του ταυτίζεται με το όλο και περισσότερο στύψιμο της εργατικής τάξης.

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι,

Σαν Ομοσπονδία δεν περιοριζόμαστε στην καταγραφή των προβλημάτων, δε στεκόμαστε μοιρολατρικά, δεν κάνουμε εκπτώσεις στη ταξική γραμμή που ακολουθούμε. Αναπτύσσουμε τους αγώνες του κλάδου στην κατεύθυνση:

- ↓ Περιφρούρησης των δικαιωμάτων μας.
- ↓ Διεκδίκησης της κάλυψης των σύγχρονων αναγκών των εργαζομένων του κλάδου.

Δυναμώνουμε το ταξικό πόλο του εργατικού κινήματος, το Π.Α.ΜΕ., συσπειρώνουμε δυνάμεις για αλλαγές σε επίπεδο εξουσίας. Αυτή είναι η κεντρική μας γραμμή.

Στη βάση αυτή, τα τελευταία χρόνια πραγματοποιήσαμε δεκάδες απεργίες, συλλαλητήρια, συμμετείχαμε σε όλες τις δραστηριότητες του Π.Α.ΜΕ., οργανώσαμε την πάλη των συναδέλφων στους χώρους δουλειάς, για καλύτερες συνθήκες εργασίας, καλύτερα μεροκάματα, συγκρουστήκαμε με τους εργοδότες.

Κλείνοντας αυτό το κεφάλαιο, μπορούμε να πούμε ότι υπερασπιστήκαμε τα συμφέροντα και τη ζωή των συναδέλφων μας, συμμετείχαμε αποφασιστικά στη δράση του ταξικού κινήματος, κάναμε ακόμα πιο ορατό στον κλάδο τις ευθύνες των κυβερνήσεων που στηρίζουν το κεφάλαιο. Βοηθήσαμε να γίνει πιο κατανοητό ότι τα προβλήματα και η διαιώνισή τους τα δημιουργεί το καπιταλιστικό κέρδος. Αυτό συμβάλει στο ανέβασμα της συνείδησης των συναδέλφων μας να απαλλάσσονται

από τα κόμματα της πλουτοκρατίας, να μπολιάζονται με τη σοσιαλιστική προοπτική.

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι,

Το 1999 η Ομοσπονδία μας, που έχει 170 Συνδικάτα-μέλη σ' όλη τη χώρα, μαζί με άλλες 10 Ομοσπονδίες, δημιουργήσαμε το Π.Α.ΜΕ.

Οι λόγοι, που μας οδήγησαν στην ίδρυσή του, ήταν οι δυσκολίες που έβαζαν οι επίσημες γραφειοκρατικές συνδικαλιστικές ηγεσίες των σοσιαλδημοκρατών και των νεοφιλελεύθερων στη χώρα μας. Αυτές οι συμβιβασμένες ηγεσίες είναι υπηρέτες του καπιταλιστικού συστήματος, είναι φανατικοί οπαδοί της ταξικής συνεργασίας.

Με την ίδρυση του Π.Α.ΜΕ. έγινε πιο καθαρή, πιο διακριτή, η γραμμή του ταξικού αγώνα και της αγωνιστικής προοπτικής του κινήματός μας. Έτσι σήμερα στο ΠΑΜΕ συμμετέχουν 13 Ομοσπονδίες, 280 Σωματεία απ' όλη την Ελλάδα και 14 Εργατικά Κέντρα.

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι,

Πρόσφατα, η Ομοσπονδία μας έκανε αίτηση εγγραφής στην Π.Σ.Ο. και στη Διεθνή Ομοσπονδία των Οικοδόμων.

Αισθανόμαστε μεγάλη ευθύνη για τη συμμετοχή μας στη Διεθνή Ομοσπονδία των Οικοδόμων. Ελπίζουμε το 14^ο Συνέδριό μας να δώσει νέα δύναμη για να προχωρήσουμε ακόμα πιο καλά, ακόμα πιο σίγουρα στο δρόμο της ταξικής πάλης.

Η οργάνωσή μας μπορεί να ενώσει τους οικοδόμους και τους εργαζόμενους στα συναφή επαγγέλματα απ' όλο τον κόσμο. Ο κλάδος των οικοδόμων, σχεδόν σε όλες τις χώρες, έχει αγωνιστικές παραδόσεις, είναι κλάδος που παλεύει, μιλούμε την ίδια αγωνιστική γλώσσα.

Δεν μπορούν να εκπροσωπήσουν τους οικοδόμους οι συμβιβασμένες ηγεσίες, οι οπορτουνιστές. Δεν μπορούν να υπερασπίσουν τους οικοδόμους οι εκπρόσωποι των πολυεθνικών και των μονοπωλίων. Οι οικοδόμοι έχουν ανάγκη από ένα κίνημα ταξικά προσανατολισμένο, που θα αγωνίζεται για τα προβλήματα και την επιβίωση του κλάδου και ταυτόχρονα θα δίνει την προοπτική του αγώνα ενάντια στην καπιταλιστική εκμετάλλευση, για έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι,

Η οργάνωσή μας, η Διεθνής Ομοσπονδία Οικοδόμων & Εύλου, τα τελευταία χρόνια έχει κάνει θετικά βήματα.

Σήμερα όμως, η καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση φέρνει σοβαρές αρνητικές αλλαγές σε βάρος του κλάδου, γενικά της εργατικής τάξης σ' όλο τον κόσμο.

Γι' αυτό σαν εργατική τάξη, για να αντισταθούμε σ' αυτή την κατάσταση, χρειαζόμαστε ένα επιτελείο που να ενώνει και να συντονίζει τους οικοδόμους παγκόσμια. Ο συντονισμός αυτός δεν μπορεί να γίνει από τα Συνδικάτα που ανήκουν στη Διεθνή Συνομοσπονδία Ελεύθερων Συνδικάτων. Ο συντονισμός αυτός μπορεί να γίνει μόνο από τη δική μας Διεθνή Ομοσπονδία επειδή εμείς έχουμε εργατικό και ταξικό προσανατολισμό.

Επιβάλλεται λοιπόν, να ενώσουμε τα οικοδομικά συνδικάτα ενάντια στα μονοπώλια, ενάντια στους καπιταλιστές. Να συντονίσουμε τη δράση με κάθε συνδικάτο που θέλει να αγωνιστεί, με κάθε συνδικάτο που είναι αντίθετο στους εργοδότες και τα αφεντικά. Η οργάνωσή μας μπορεί και πρέπει να γίνει οδηγός για όλους τους εργαζόμενους.

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι,

Το τελευταίο σημείο, που θέλω να αναφέρω, είναι ο ρόλος της Π.Σ.Ο. και η πορεία της μετά το 15^ο Συνέδριό της.

Η Ομοσπονδία μας στηρίζει ηθικά και υλικά τη νέα σελίδα που άνοιξε η Π.Σ.Ο. μετά το Συνέδριο στην Αβάνα.

Το 2006 έχει πάρει πολλές και καλές πρωτοβουλίες στην Αθήνα, τις Βρυξέλλες, τη Λατινική Αμερική και σ' όλο τον κόσμο.

Μας δίνουν κουράγιο και ελπίδα η δράση και οι πρωτοβουλίες της Π.Σ.Ο..

Πιστεύουμε ότι η προοπτική για το διεθνές συνδικαλιστικό κίνημα είναι μια Π.Σ.Ο. δημοκρατική, συλλογική, σύγχρονη μα κυρίως ταξικά προσανατολισμένη και με πλούσια δράση.

Γνωρίζουμε ότι, τον ερχόμενο Νοέμβρη, στη Βιέννη η Διεθνής των Ελεύθερων Συνδικάτων θα απορροφήσει, θα προσαρτήσει την Παγκόσμια Συνομοσπονδία Εργασίας. Ότι και να κάνουν όμως αυτές οι δυνάμεις δεν μπορούν να εκφράσουν τους εργατές. Όσο χρήμα και να διαθέσουν για εξαγορές, όσους εκβιασμούς και να κάνουν, δεν μπορούν να κρύψουν τη στρατηγική και τη θέση τους. Τρανταχτά παραδείγματα, οι θέσεις

τους στον πόλεμο του Λιβάνου, του Ιράκ, οι συκοφαντίες σε βάρος της Κούβας, σε βάρος του Συριακού λαού, σε βάρος της Βενεζουέλας. Οι θέσεις τους είναι παράλληλες με του Τζώρτζ Μπους και του Τόνι Μπλέρ.

Να λοιπόν, γιατί υποστηρίζουμε ότι μονάχα η Π.Σ.Ο. με το διεθνισμό της και τα αντιιμπεριαλιστικά της χαρακτηριστικά μπορεί να εκφράσει το γνήσιο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα.

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι,

Πριν λίγες μέρες, συμπληρώθηκαν 5 χρόνια από τη σύλληψη και φυλάκιση των 5 Κουβανών πατριωτών, στις φυλακές των ΗΠΑ.

Η ενέργεια αυτή των αμερικάνων είναι μέρος ενός γενικότερου σχεδίου επίθεσης στο Νησί της Επανάστασης, σ' ένα λαό, που κτίζει το σοσιαλισμό πέτρα – πέτρα, κάτω από τις πιο δύσκολες συνθήκες.

Είμαστε αλληλέγγυοι στον αγώνα για την αποφυλάκισή τους. Καταδικάζουμε τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό. Ενώνουμε τις δυνάμεις μας με όλους όσους παλεύουν σ' αυτή την κατεύθυνση.

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι,

Θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθώ στην ηρωική αντίσταση του Λιβανέζικου λαού, που πριν λίγες μέρες υποχρέωσε την άτρωτη, όπως ήθελαν, να πιστεύουν πολεμική μηχανή του Ισραήλ σε υποχώρηση. Αυτό ήταν ένα ισχυρό χαστούκι στο Ισραήλ, τον αμερικάνικο και ευρωπαϊκό ιμπεριαλισμό.

Η Λιβανέζικη αντίσταση απέδειξε, με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο, πως ο ιμπεριαλισμός δεν είναι ανίκητος. Αυτό είναι παρακαταθήκη για τους λαούς.

Οι έλληνες εργαζόμενοι εκφράζουμε τη ταξική μας αλληλεγγύη και το διεθνισμό μας.

Ενώνουμε μαζί τους τη φωνή μας και τον αγώνα μας. Φωνάζουμε για άλλη μια φορά:

**« ΖΗΤΩ Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ
ΖΗΤΩ ΤΟ ΤΑΞΙΚΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ »**